

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์
Weekly Epidemiological Surveillance Report, Thailand

ปีที่ 46 ฉบับที่ 33 : 28 สิงหาคม 2558

Volume 46 Number 33 : August 28, 2015

สำนักโรคระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข / Bureau of Epidemiology, Department of Disease Control, Ministry of Public Health

การสอบสวนการบาดเจ็บกรณี : รถโดยสารสองชั้นตกเหวตอยรวก
ตำบลแม่ท้อ อำเภอเมือง จังหวัดตาก วันที่ 28 - 29 มีนาคม 2557

An Injury Investigation of a Bus that Plunged into Ruak Abyss
in Maetho, Muang District, Tak Province, Thailand, 28 - 29 March 2014

✉ nussari117@hotmail.com

มนัสวินีร์ ภูมิวัฒน์และคณะ

บทคัดย่อ

สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 9 พิษณุโลกได้รับแจ้งจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตาก เมื่อวันที่ 25 มีนาคม 2557 ว่าเกิดอุบัติเหตุรถบัสโดยสารปรับอากาศสองชั้นจ้งงเหมา ตกเหวข้างทางบริเวณตอยรวก ต.แม่ท้อ อ.เมือง จ.ตาก เบื้องต้นมีรายงานผู้บาดเจ็บทั้งหมด 23 ราย เสียชีวิต 29 ราย จึงได้ดำเนินการสอบสวนการบาดเจ็บในวันที่ 28 - 29 มีนาคม 2557 ร่วมกับ สำนักโรคระบาดวิทยา สำนักโรคไม่ติดต่อ และเครือข่ายสหสาขา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระบาดวิทยาเชิงพรรณนาการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุครั้งนี้ เพื่อหาปัจจัยในการสนับสนุนการป้องกันและควบคุมการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่ และเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาระบบช่วยเหลือและส่งต่อผู้บาดเจ็บ ทำการศึกษาโดยสัมภาษณ์ผู้ป่วย ผู้ประสบอุบัติเหตุโดยใช้แบบสอบสวนการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการจราจรของสำนักโรคระบาดวิทยา รวบรวมข้อมูลการเจ็บป่วยจากแฟ้มประวัติของโรงพยาบาล และศึกษาสภาพแวดล้อมของที่เกิดเหตุศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระบบ Haddon matrix model ผลการศึกษา เหตุการณ์ครั้งนี้มีผู้ประสบเหตุทั้งหมด 52 ราย อายุเฉลี่ย 41 ปี สัดส่วนเพศชายต่อหญิงเท่ากับ 1 : 2 พบมีผู้รอดชีวิต 21 คน และผู้เสียชีวิต 31 คน สาเหตุหลักของการเสียชีวิตคือการบาดเจ็บ

อย่างรุนแรงบริเวณศีรษะ การบาดเจ็บสามอันดับแรกในกลุ่มผู้เสียชีวิต ได้แก่ ศีรษะและลำคอ (80.2%) ทรวงอก (25.8%) และบริเวณใบหน้าเท่ากับส่วนร้อยละ (22.6%) ตามลำดับ ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเกิดอุบัติเหตุครั้งนี้ ได้แก่ 1) พนักงานขับรถไม่ชำนาญเส้นทาง ปกติไม่ได้ขับรถเส้นทางนี้ มีความประมาท ขับรถขณะลงเขาทางโค้งรูปตัวเอสที่ลาดชันด้วยความเร็วสูง รวมถึงขาดสมรรถนะในการใช้ระบบเบรกที่ปลอดภัยขณะขับรถลงเขาที่ลาดชัน 2) สภาพรถโครงสร้างหลักของห้องโดยสารไม่แข็งแรง ไม่มีเข็มขัดนิรภัย มีสัมภาระเหนือศีรษะจำนวนมากและไม่มีฝาปิด 3) สิ่งแวดล้อมเป็นเวลากลางคืน สภาพถนนเป็นทางลงเขา ลาดชัน และเป็นทางโค้งรูปตัวเอสเป็นช่วง ๆ ต่อเนื่อง 5 กิโลเมตร บริเวณเกิดเหตุข้างทางเป็นเหวลึกประมาณ 30 เมตร 4) อุปกรณ์ที่จำเป็นสำหรับหน่วยกู้ภัยยังมีไม่เพียงพอ เช่น ไฟส่องสว่างชนิดติดกับหมวก และอุปกรณ์ตัดถ่าง

สรุปผล ควรมีการปรับปรุงในส่วนของมาตรฐานการออกไปอนุญาตขับรถ การฝึกอบรมพนักงานขับรถ รวมถึงมาตรฐานความปลอดภัยของตัวรถ ควรมีการให้ความรู้แก่ผู้ใช้รถใช้ถนนเรื่องประโยชน์ของทางหยุดฉุกเฉิน และการเตรียมการซ่อมแผนที่ดีของหน่วยกู้ภัยยังคงเป็นสิ่งสำคัญในการช่วยชีวิตผู้ประสบอุบัติเหตุ

คำสำคัญ: อุบัติเหตุทางถนน, บาดเจ็บ, รถโดยสารปรับอากาศ, ตาก

◆ การสอบสวนการบาดเจ็บกรณี : รถโดยสารสองชั้นตกเหวตอยรวก ตำบลแม่ท้อ อำเภอเมือง จังหวัดตาก วันที่ 28 - 29 มีนาคม 2557	513
◆ สรุปการตรวจข่าวการระบาดของโรคในรอบสัปดาห์ที่ 33 ระหว่างวันที่ 16 - 22 สิงหาคม 2558	521
◆ ข้อมูลรายงานโรคเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ที่ 33 ระหว่างวันที่ 16 - 22 สิงหาคม 2558	523

วัตถุประสงค์ในการจัดทำ

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์

1. เพื่อให้หน่วยงานเจ้าของข้อมูลรายงานเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา ได้ตรวจสอบและแก้ไขให้ถูกต้อง ครบถ้วน สมบูรณ์ยิ่งขึ้น
2. เพื่อวิเคราะห์และรายงานสถานการณ์โรคที่เป็นปัจจุบัน ทั้งใน และต่างประเทศ
3. เพื่อเป็นสื่อกลางในการนำเสนอผลการสอบสวนโรค หรืองานศึกษาวิจัยที่สำคัญและเป็นปัจจุบัน
4. เพื่อเผยแพร่ความรู้ ตลอดจนแนวทางการดำเนินงานทางระบาดวิทยาและสาธารณสุข

คณะที่ปรึกษา

นายแพทย์สุชาติ เจตนเสน นายแพทย์ประยูร ภูนาค
นายแพทย์ธวัช ฉายนัยโยธิน นายแพทย์ประเสริฐ ทองเจริญ
นายแพทย์คำนวณ อึ้งชูศักดิ์ นายสัตวแพทย์ประวิทย์ ชุมเกษียร
นายองอาจ เจริญสุข

หัวหน้ากองบรรณาธิการ : นายแพทย์ธนรักษ์ ผลิพัฒน์

บรรณาธิการประจำฉบับ : ปริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์

บรรณาธิการวิชาการ : นายแพทย์โรม บัวทอง

กองบรรณาธิการ

ปริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์ สิริลักษณ์ รังษิวงศ์ สุวดี ดิวงษ์

ฝ่ายข้อมูล

สมาน สยมภูจันท์ ศศิธรณ์ มาแอดิเยน พัชรี ศรีหมอก
สมเจตน์ ตั้งเจริญศิลป์

ฝ่ายจัดส่ง : พิรยา คล้ายพ้อแดง สวัสดิ์ สว่างชม

ฝ่ายศิลป์ : ปริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ : ปริมาต ตักดีศิริสัมพันธ์ พิรยา คล้ายพ้อแดง

ผู้เขียนบทความ

มนัสวินีร์ ภูมิวัฒน์¹, อัจฉรวรรณ ช้างพินิจ¹,
ณัฐกานต์ ไวยเนตร², ไพท สิงห์คำ³, ชำนาญ ปินนา⁴

¹ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 9 พิษณุโลก กรมควบคุมโรค

² สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค

³ สำนักโรคไม่ติดต่อ กรมควบคุมโรค

⁴ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตาก กระทรวงสาธารณสุข

หากพบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล

กรุณาแจ้งมายังกลุ่มเผยแพร่วิชาการ

สำนักระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค

เบอร์โทรศัพท์ 02-590-1723 หรือ

E-mail: panda_tid@hotmail.com หรือ

weekly.wesr@gmail.com

ความเป็นมา

สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 9 พิษณุโลก ได้รับแจ้งจากสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตากทางโทรศัพท์ เมื่อเวลาประมาณ 09.00 น. ของวันที่ 25 มีนาคม 2557 ว่าเกิดอุบัติเหตุรถบัสโดยสารปรับอากาศ สองชั้นจ่างเหมา ตกเหวข้างทางบริเวณคอยรวก ตำบลแม่ท้อ อำเภอเมือง จังหวัดตาก เบื้องต้นมีรายงานผู้บาดเจ็บทั้งหมด 23 ราย เสียชีวิต 29 ราย จึงได้ดำเนินการสอบสวนการบาดเจ็บ ในวันที่ 28 - 29 มีนาคม 2557 ร่วมกับ สำนักระบาดวิทยา สำนักโรคไม่ติดต่อ และ เครือข่ายสหสาขา

วัตถุประสงค์

ศึกษาระบาดวิทยาเชิงพรรณนาการบาดเจ็บ และเสียชีวิตจากการเกิดอุบัติเหตุครั้งนี้

1. เพื่อหาปัจจัยในการสนับสนุน การป้องกัน และควบคุมการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่

2. เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาระบบช่วยเหลือ และส่งต่อผู้บาดเจ็บ

วิธีการศึกษา

ดำเนินการสอบสวนการบาดเจ็บ โดยใช้แนวทางการสอบสวนสาเหตุการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการจราจรทางถนน (Road Traffic Injury Investigation) ของสำนักระบาดวิทยา โดยศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ระบบ Haddon matrix model¹

1. ประชุมเพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ และการดำเนินงานให้กับทีมสอบสวน

2. พบผู้อำนวยการโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การสอบสวนการบาดเจ็บ และขออนุญาตสัมภาษณ์ผู้ป่วย

3. สัมภาษณ์ เจ้าหน้าที่หน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน (EMS) โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช และรวบรวมข้อมูลการเจ็บป่วยจากแฟ้มประวัติของโรงพยาบาล

4. สัมภาษณ์ผู้ประสบอุบัติเหตุ โดยใช้แบบสอบสวนการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการจราจรของสำนักระบาดวิทยา ประกอบด้วยข้อมูลทั่วไป พฤติกรรมของผู้ขับขี่ เป็นต้น

5. สัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ตำรวจเจ้าของคดี

6. ศึกษาสภาพแวดล้อมของที่เกิดเหตุ

7. รายงานสรุปผลการสอบสวนเบื้องต้นให้กับผู้ว่าราชการจังหวัด และทีมสหสาขา เพื่อประสานการแก้ไขปัญหาในระดับจังหวัด

ผลการสอบสวน

เหตุการณ์ครั้งนี้มีผู้ประสบเหตุทั้งหมด 52 ราย ชาย 17 ราย หญิง 35 ราย เป็นพนักงานขับรถ เด็กรถ ทีมไกด์ และผู้โดยสารมากรับรถโดยสารปรับอากาศสองชั้น จ้างเหมาของบริษัททัวร์แห่งหนึ่ง หมายเลขทะเบียนเป็นของกรุงเทพมหานคร ซึ่งนำพนักงานเทศบาลตำบลท่าสายลวด ประกอบด้วยผู้นำชุมชน แม่บ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) และกลุ่มผู้สูงอายุ ออกเดินทางจากเทศบาลตำบลท่าสายลวด อำเภอแม่สอด จังหวัดตาก เวลา 19.00 น. ของวันที่ 24 มีนาคม 2557 ซึ่งใช้รถทั้งหมด 4 คัน เพื่อไปศึกษาดูงานที่ จังหวัดอุบลราชธานี และ สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ระหว่างทางที่ข้ามมารดคันที่ 4 มีการจอดรถข้างทางเพื่อซ่อม 2 ครั้ง เวลา 20.20 น. รถคันที่ 4 ซึ่งเป็นคันสุดท้ายของขบวน ได้ประสบอุบัติเหตุเสียหลักตกเหวตอยรวก ลึกประมาณ 30 เมตร บริเวณ กม. 69+700 ตำบลแม่ท้อ อำเภอเมือง จังหวัดตาก หลังจากนั้นได้รับการช่วยเหลือเบื้องต้นโดยทีมกู้ชีพทั้งหมด 18 ทีม รถกู้ชีพ 55 คัน บุคลากร 200 คนโดยประมาณ ประกอบด้วยรถพยาบาล ALS 5 คัน จากโรงพยาบาลตากสินมหาราช 2 คัน โรงพยาบาลบ้านตาก 1 คัน โรงพยาบาลค่ายวชิราภรณ์ 1 คัน โรงพยาบาลวังเจ้า 1 คัน และรถกู้ชีพพื้นฐาน FR จำนวน 50 คัน จากหน่วยงานทั้งหมด 14 หน่วยในจังหวัดตาก จังหวัดกำแพงเพชร สุโขทัย และพิษณุโลก พบผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต ดังนี้

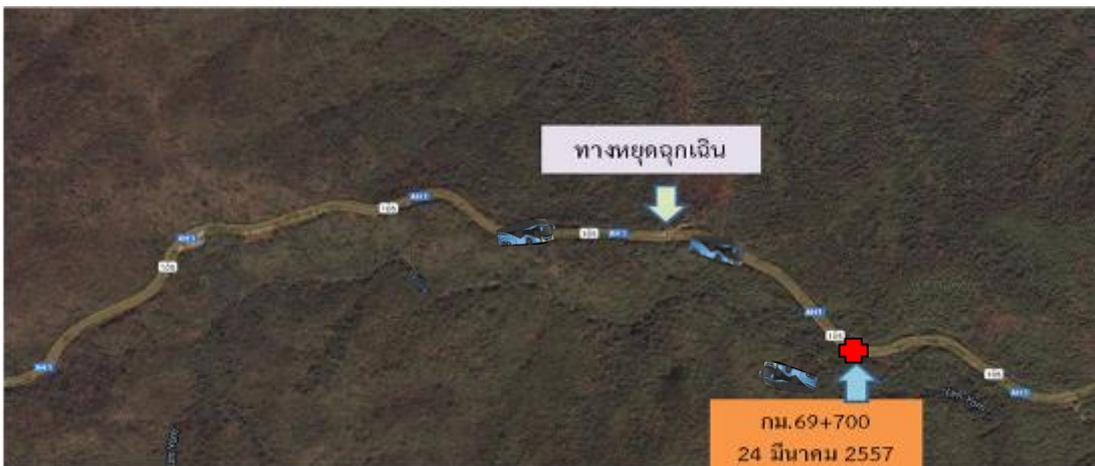
ผู้เสียชีวิตทั้งหมด 31 ราย (ชาย 8 ราย หญิง 23 ราย)

- เสียชีวิตที่เกิดเหตุ 27 ราย
- เสียชีวิตที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช 2 ราย

- เสียชีวิตที่โรงพยาบาลพุทธชินราช พิษณุโลก 1 ราย (เสียชีวิตวันที่ 27 มีนาคม 2557)
 - เสียชีวิตหอผู้ป่วยโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช 1 ราย
- ผู้บาดเจ็บได้รับการช่วยเหลือจากที่เกิดเหตุทั้งหมด 25 ราย
- เสียชีวิตที่ห้องฉุกเฉิน โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช 2 ราย
 - รักษาที่โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช 19 ราย (ปัจจุบันคงเหลือ admit 3 ราย)
 - ส่งต่อ โรงพยาบาลพุทธชินราชพิษณุโลก 1 ราย (เสียชีวิตวันที่ 27 มีนาคม 2557)
 - บาดเจ็บเล็กน้อย จำหน่ายกลับบ้านได้ 3 ราย

พฤติกรรมการขับขี่

พนักงานขับรถมีประสบการณ์ขับรถบัส 2 ชั้นมาประมาณ 20 ปี มีใบขับขี่รถยนต์ประเภท ท.2 ยังไม่หมดอายุ ผ่านการขับรถมาทั่วประเทศ สำหรับเส้นทางสายแม่สอด-ตาก อาจไม่คุ้นชินเส้นทาง เนื่องจากมีประสบการณ์ขับรถในเส้นทางนี้เพียงแค่ 4 ครั้ง ก่อนที่จะมาขับรถนำเที่ยวครั้งนี้ ได้ขับรถต่อเนื่องตั้งแต่วันที่ 21-22 มีนาคม 2557 หลังจากนั้นวันที่ 23 มีนาคมได้หยุดพักผ่อน 1 วัน และจากการให้ข้อมูลของผู้โดยสารที่รอดชีวิต พบว่า พนักงานขับรถขับรถขณะขึ้นและลงเขา ทางโค้งรูปตัว S ที่ลาดชันด้วยความเร็วสูง แม้จะมีผู้เตือนอย่างต่อเนื่อง ขาดสมรรถนะในการใช้ระบบเบรกที่ปลอดภัยขณะขับรถลงเขาที่ลาดชัน ใช้เกียร์ว่างขณะขับรถลงเขา จึงไม่สามารถควบคุมความเร็วของรถได้

รูปที่ 1 สถานที่เกิดเหตุรถโดยสารสองชั้นตกเหว บริเวณ กม. 69+700 ตำบลแม่ท้อ อำเภอเมือง จังหวัดตาก วันที่ 24 มีนาคม 2557

ลักษณะการบาดเจ็บและเสียชีวิต

ผู้เสียชีวิตทั้งหมด 31 ราย จำแนกตามหมวดอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บ ดังนี้ (รูปที่ 2)

- การบาดเจ็บของศีรษะและคอ (BR1) ร้อยละ 80.6
- การบาดเจ็บบริเวณอก ในช่องอก กระดูกซี่โครง (BR3) ร้อยละ 25.8
- การบาดเจ็บบริเวณใบหน้า (BR2) ร้อยละ 22.6
- การบาดเจ็บบริเวณแขน ขา มือ เท้า กระดูกเชิงกราน (BR5) ร้อยละ 22.6
- การบาดเจ็บบริเวณภายนอกของร่างกาย (BR6) ร้อยละ 12.9
- การบาดเจ็บบริเวณท้อง ช่องท้อง กระดูกสันหลังส่วนเอว ช่องเชิงกราน (BR4) ร้อยละ 6.5

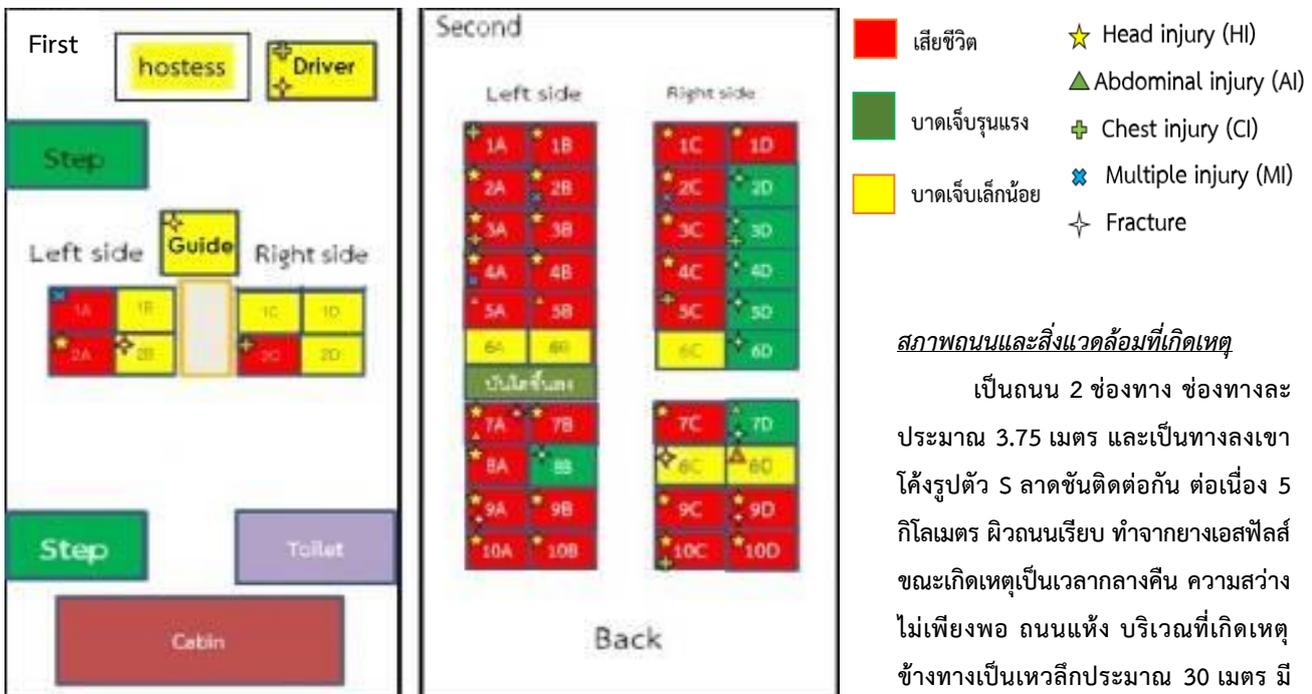
ผู้รอดชีวิต 21 ราย จำแนกตามหมวดอวัยวะที่ได้รับบาดเจ็บ ดังนี้

- การบาดเจ็บบริเวณแขน ขา มือ เท้า กระดูกเชิงกราน (BR5) ร้อยละ 52.4
- การบาดเจ็บของศีรษะและคอ (BR1) ร้อยละ 28.6
- การบาดเจ็บบริเวณอก ในช่องอก กระดูกซี่โครง (BR3) ร้อยละ 28.6
- การบาดเจ็บบริเวณใบหน้า (BR2) ร้อยละ 23.8

- การบาดเจ็บบริเวณท้อง ช่องท้อง กระดูกสันหลังส่วนเอว ช่องเชิงกราน (BR4) ร้อยละ 23.8

สภาพยานยนต์ที่เกิดเหตุ

รถบัสปรับอากาศ 2 ชั้น หมายเลขทะเบียนกรุงเทพมหานคร สภาพรถภายนอกก่อนเกิดเหตุอยู่ในสภาพดี อายุโครงสร้างตัวรถมากกว่า 40 ปี (ตั้งแต่ปี 2516) จดทะเบียนตัดแปลงเป็นรถสองชั้นในปีพ.ศ. 2548 แต่อุปกรณ์ไม่ได้มีการเปลี่ยนจริง (ยังเป็นรุ่นเก่าเกิน 9 ปี) ฝาเบรกเพิ่งเปลี่ยนได้ 1 เดือน เฉพาะ 2 ล้อหลัง และมีการตั้งเบรกด้วยตัวเองก่อนเดินทาง 1 วัน โครงสร้างหลักของห้องโดยสารไม่แข็งแรง การยึดรั้งเก้าอี้โดยสารเป็นระบบเดิม คือน็อตที่ใช้ยึดเก้าอี้โดยสารมีขนาดเล็ก ไม่มีเข็มขัดนิรภัย ห้องเก็บสัมภาระเหนือศีรษะไม่มีฝาปิด มีสัมภาระจำนวนมาก ระบุโดยสารเกินกำหนดที่รถจดทะเบียนไว้คือ 44 ที่นั่ง แต่บรรทุกผู้โดยสารครั้งนี้จำนวน ทั้งหมด 52 คน หลังเกิดเหตุรถได้รับความเสียหายทั้งคัน โครงสร้างห้องโดยสารส่วนบนทรุดตัว ต้องใช้เครื่องตัดถ่างขณะเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ เบาะนั่งผู้โดยสารและสัมภาระหลุดกระจาย กระจายขวางทาง และเกิดไฟลุกแต่ดับได้ทันโดยทีมช่วยเหลือ (ขณะลงพื้นที่ตรวจสอบที่เกิดเหตุ สภาพรถถูกแยกชิ้นส่วนก่อนแล้ว และบางส่วนถูกใช้เครื่องตัดถ่างขณะช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ ทำให้อาจไม่เห็นสภาพรถที่แท้จริงหลังเกิดเหตุ)

รูปที่ 2 ผังแสดงที่นั่งบนรถบัสเชื่อมโยงการบาดเจ็บ และเสียชีวิต

สภาพถนนและสิ่งแวดล้อมที่เกิดเหตุ

เป็นถนน 2 ช่องทาง ช่องทางละประมาณ 3.75 เมตร และเป็นทางลงเขา โค้งรูปตัว S ลาดชันติดต่อกัน ต่อเนื่อง 5 กิโลเมตร ผิวถนนเรียบ ทำจากยางแอสฟัลต์ ขณะเกิดเหตุเป็นเวลากลางคืน ความสว่างไม่เพียงพอ ถนนแห้ง บริเวณที่เกิดเหตุข้างทางเป็นเหวลึกประมาณ 30 เมตร มีป้ายแจ้งเตือนแต่สภาพเก่า อาจมองเห็นไม่ชัดเจนในเวลากลางคืน

รูปที่ 3 สภาพรถหลังเกิดเหตุการณ์ บริเวณ กม. 69+700 ตำบลแม่ท้อ อำเภอเมือง จังหวัดตาก วันที่ 24 มีนาคม 2557

สรุปปัจจัยที่นำไปสู่การเกิดการบาดเจ็บรุนแรงครั้งนี้ คือ พนักงานขับรถ: ไม่ชำนาญเส้นทาง ปกติไม่ได้ขับรถเส้นทางนี้ และขับรถเส้นทางนี้เพียง 4 ครั้ง มีความประมาท ขับรถขณะลงเขาทางโค้งรูปตัว S ที่ลาดชันด้วยความเร็วสูง และขาดสมรรถนะในการใช้ระบบเบรกที่ปลอดภัยขณะขับรถลงเขาที่ลาดชัน ใช้เกียร์ว่างขณะขับรถลงเขา จึงไม่สามารถควบคุมความเร็วของรถได้

สภาพถนนและสิ่งแวดล้อม: เป็นเวลากลางคืน สภาพถนนเป็นทางลงเขา ลาดชัน และเป็นทางโค้งรูปตัว S เป็นช่วงๆ ต่อเนื่อง 5 กิโลเมตร บริเวณเกิดเหตุข้างทางเป็นเหวลึกประมาณ 30 เมตร

สภาพรถ: โครงสร้างหลักของห้องโดยสารไม่แข็งแรง ไม่มีเข็มขัดนิรภัย มีสัมภาระเหนือศีรษะจำนวนมาก และไม่มีฝ้าปิด

รูปที่ 4 สภาพรถหลังถูกข่าแหล่และส่งขายร้านขายของเก่า

วิจารณ์ผล

อุบัติเหตุรถบัสปรับอากาศ 2 ชั้นตกเหวครั้งนี้ถือได้ว่ามีความรุนแรงมาก เนื่องจากมีผู้เสียชีวิตทันทีที่เกิดเหตุ 29 ราย และมีผู้เสียชีวิตที่โรงพยาบาลอีก 2 ราย และได้รับบาดเจ็บ 21 ราย สอดคล้องกับหลักการของขนาดและน้ำหนักโดยรวมของรถขนาด-

ใหญ่ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ลักษณะของอุบัติเหตุแตกต่างจากยานพาหนะประเภทอื่น โดยอุบัติเหตุที่เกิดกับรถโดยสารสาธารณะ เป็นหนึ่งในสาเหตุสำคัญที่ส่งผลให้อัตราการเสียชีวิตและความรุนแรงเพิ่มสูงขึ้น และจากสถานการณ์ในภาพรวมที่ผ่านมา ข้อมูลจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ในรอบ 1 ปี (ตุลาคม 2555 – กันยายน 2556) มีจำนวนอุบัติเหตุรถโดยสารสาธารณะทั้งสิ้น 4,230 ครั้ง แบ่งเป็น รถโดยสารขนาดใหญ่ 829 ครั้ง และรถโดยสารขนาดเล็กมากถึง 3,401 ครั้ง หรือเฉลี่ย 11.5 ครั้ง/วัน และจากการเก็บรวบรวมจำนวนผู้ได้รับบาดเจ็บและเสียชีวิตของมูลนิธิเพื่อผู้บริโภค ในช่วงระยะเวลาเดียวกัน พบว่า มีผู้เสียชีวิตเนื่องด้วยอุบัติเหตุรถโดยสารสาธารณะจำนวน 160 คน หรือเฉลี่ย แต่ละเดือนมีผู้เสียชีวิตมากถึง 13 ราย และอีก 1,923 รายได้รับบาดเจ็บ²

ข้อมูลจากสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข ปี พ.ศ. 2553 พบว่ามีจำนวนผู้เสียชีวิตจากอุบัติเหตุสูงถึง 13,766 ราย หรือคิดเป็นอัตราผู้เสียชีวิต 21.6 คนต่อประชากรหนึ่งแสนคน คิดเป็นมูลค่าความสูญเสียสูงถึง 1,952,241,836 บาท³ และสำนักกระบวนวิชา กรมควบคุมโรค ได้รายงานผลการสอบสวนการบาดเจ็บจากการจราจรทางถนน กรณีศึกษาการประจำทางและรถบัสเช่าเหมาลำระหว่างเดือน มกราคม 2549 - มกราคม 2551 จำนวน 29 กรณี ผลจากการสอบสวนพบว่า มีกรณีการเฉี่ยวชนกับรถประเภทอื่น ๆ ถึง 11 ครั้ง โดยผู้เสียชีวิตส่วนใหญ่ของเหตุการณ์นั้นร้อยละ 90 จะได้รับบาดเจ็บที่ศีรษะและคอ และร้อยละ 10 บาดเจ็บที่ทรงอกผู้เสียชีวิตเกือบทั้งหมดเกิดการบาดเจ็บของอวัยวะหลายส่วนในร่างกายพร้อมกัน ผู้บาดเจ็บรุนแรงที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลร้อยละ 45 เกิดการบาดเจ็บของขา หรือแขน ข้างใดข้างหนึ่ง ส่วนผู้บาดเจ็บไม่รุนแรง

ส่วนใหญ่มีรอยขีดและมีแผลถลอกหรือแผลฉีกขาดของอวัยวะ⁴ ซึ่งจากผลการสอบสวนของเหตุการณ์ครั้งนี้มีความสอดคล้องกับรายงานที่ผ่านมาเช่นกัน โดยพบลักษณะการบาดเจ็บของผู้เสียชีวิตที่มากที่สุดสามอันดับแรกจะเกิดกับส่วนบริเวณศีรษะ ทรวงอก แขนขาเท่า ๆ กับใบหน้าตามลำดับ ในทางกลับกันผู้บาดเจ็บจะพบการบาดเจ็บบริเวณแขนขามากที่สุด รองลงมา คือ บริเวณศีรษะ และทรวงอก ด้านสิ่งแวดล้อมที่จุดเกิดเหตุที่มีรายงานของการเกิดอุบัติเหตุบนทางหลวงแผ่นดิน จำแนกตามจำนวนช่องจราจร และบริเวณทางกายภาพ พบว่า ทางหลวงที่มีเพียง 2 ช่องทางจราจรจะมีโอกาสเกิดอุบัติเหตุมากกว่า 0.34 เท่า และโอกาสเสียชีวิตมากกว่าถึง 0.63 เท่า เมื่อเทียบกับทางหลวงที่มี 4 ช่องทางจราจร⁵ แม้ว่าจุดเกิดเหตุในรายงานฉบับนี้จะมีลักษณะทางกายภาพเป็นทางโค้งหักศอกยาวต่อเนื่องและลาดชัน ซึ่งพบการเกิดอุบัติเหตุและการเสียชีวิตน้อยกว่าบริเวณที่เป็นเส้นทางตรง แต่เกิดเหตุในเวลากลางคืนร่วมกับความสว่างของแสงไฟและป้ายบอกทางน้อย ไม่ชัดเจน จึงมีโอกาสที่จะเกิดอุบัติเหตุและการเสียชีวิตได้มากกว่าบริเวณที่มีดแต่มีไฟสว่างได้ถึง 0.17 เท่า และ 0.67 เท่าตามลำดับ⁵

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เพิ่มโอกาสระดับความรุนแรงของการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุครั้งนี้ คือ โครงสร้างของห้องโดยสารไม่แข็งแรง สัมภาระจำนวนมากและไม่มีการมัดเข็มขัดนิรภัย สิ่งที่สำคัญ คือ เบาะที่นั่งโดยสารไม่มีการติดตั้งเข็มขัดนิรภัย ซึ่งมีรายงานของศูนย์วิจัยอุบัติเหตุแห่งประเทศไทยชี้ให้เห็นว่า การใช้เข็มขัดนิรภัยจะมีอัตราการช่วยลดจำนวนผู้เสียชีวิตในอุบัติเหตุทางรถยนต์ได้ ถ้ามีจำนวนผู้เสียชีวิตของอุบัติเหตุทางรถยนต์ 100 รายนั้น สามารถรอดชีวิตได้ถึง 34 คนและเมื่อวิเคราะห์อัตราความเสี่ยงก็พบว่า ผู้ที่ไม่ใช้เข็มขัดนิรภัยนั้นมีความเสี่ยงที่จะเสียชีวิตเนื่องจากอุบัติเหตุทางรถยนต์มากกว่าผู้ที่ไม่ใช้ถึง 1.52 เท่า และสอดคล้องกับรายงานการวิจัยหลายฉบับในต่างประเทศ⁶ ซึ่งการเกิดอุบัติเหตุแต่ละครั้ง จะพบจำนวนผู้เสียชีวิตสำหรับอุบัติเหตุรถโดยสาร มีจำนวนสูงกว่ารถประเภทอื่น ๆ และในหลายกรณี ผู้โดยสารไม่ได้รับการป้องกันจากอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เข็มขัดนิรภัย หรืออุปกรณ์ความปลอดภัยอื่น ๆ เป็นต้น และจากการสัมภาษณ์ผู้โดยสารถึงพฤติกรรมกรรมการป้องกันอุบัติเหตุในพนักงานขับรถโดยสาร อาจกล่าวได้ว่า การเกิดอุบัติเหตุครั้งนี้เป็นผลจากพฤติกรรมขับขี่ที่ไม่ปลอดภัย ประมาท ขาดความชำนาญ ขับรถขณะลงเขา ทางโค้งรูปตัว S ที่ลาดชันด้วยความเร็วสูง และขาดสมรรถนะในการใช้ระบบเบรกที่ปลอดภัย นอกจากนั้นความเห็น้อยลงจากการขับขี่ในช่วงเวลากลางคืนยังเป็นสาเหตุทำให้เกิดอุบัติเหตุและเสียชีวิตมากกว่าช่วงเข้ามิด รถบัสคันนี้ยังมีการจอดซ่อมข้างทางถึง 2 ครั้ง ในช่วงเวลา

เพียง 1 ชั่วโมงหลังจากที่ออกเดินทางแสดงถึงโครงสร้างที่ไม่เอื้อต่อความปลอดภัยในการเดินทาง และที่นั่งโดยสารไม่มีเข็มขัดนิรภัยทำให้ร่างกายของผู้โดยสารกระแทกกับโครงสร้างต่าง ๆ ภายในรถหลายรายกระเด็นออกจากรถ ลงสู่กันเหวก่อให้เกิดการบาดเจ็บและสูญเสียชีวิตจำนวนมากในครั้งนี้

การดำเนินงานในการป้องกัน

1. สรุปประเด็นที่พบในการสอบสวนให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดตาก โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช สถานีตำรวจภูธรจังหวัดตาก สำนักงานขนส่งจังหวัดตาก ปภ.จังหวัดตาก กู้ภัย/มูลนิธิ เพื่อเป็นข้อมูลให้กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการป้องกันควบคุมการเกิดอุบัติเหตุทางถนนในพื้นที่

2. ประเมินความรวดเร็วในการให้บริการ ของระบบบริการการแพทย์ฉุกเฉินในพื้นที่ พบว่ามีความรวดเร็วสามารถไปถึงที่เกิดเหตุได้ทันท่วงที เนื่องจากมีการสื่อสารที่รวดเร็ว แต่การเกิดอุบัติเหตุครั้งนี้มีข้อจำกัด คือบริเวณจุดเกิดเหตุเป็นเหว และเวลาเกิดเหตุเป็นเวลากลางคืน การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ ต้องใช้อุปกรณ์ในการส่องสว่าง อุปกรณ์ที่จำเป็นบางอย่างอาจยังมีไม่เพียงพอ เช่น ไฟส่องสว่างชนิดที่ติดมากับหมวก เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในพื้นที่

1. ควรมีการปรับปรุงป้ายเตือนที่ลบบลิ้นแล้ว ให้สามารถมองเห็นได้ง่าย ชัดเจน
2. ควรติดตั้งไฟในจุดทางหยุดฉุกเฉิน สำหรับผู้ใช้รถ ใช้ถนนที่ไม่คุ้นชินเส้นทาง
3. ตำรวจควรมีการปิด/กั้นขอบเขตพื้นที่ช่วยเหลือ เพื่ออำนวยความสะดวกในการช่วยเหลือผู้บาดเจ็บ และป้องกันอุบัติเหตุ ตลอบจนทรัพย์สินต่างๆ ของผู้ประสบเหตุสูญหาย
4. มีการรวมข้อมูลการเกิดเหตุการณ์ต่างๆไว้ เพื่อจัดการแก้ไขปัญหาโดยชุมชน

ข้อเสนอแนะในส่วนกลาง

1. มาตรฐานความปลอดภัยของรถ ประสานกรมการขนส่งทางบกในการตรวจสอบการยึดรั้งเก้าอี้โดยสาร อุปกรณ์ความปลอดภัย เช่น เข็มขัดนิรภัย ห้องเก็บสัมภาระผู้โดยสารเหนือศีรษะ รวมถึงอุปกรณ์ที่ไม่จำเป็นบนรถ
2. ประสานกรมการขนส่งทางบกเรื่องระบบการยื่นจดทะเบียนเพื่อปรับปรุงสภาพรถจาก 1 ชั้นเป็น 2 ชั้น ให้มีความเคร่งครัดมากขึ้น โดยควบคุมระบบห้ามล้อและเบรคยังให้เป็นระบบที่มีความปลอดภัย ได้มาตรฐาน
3. ควรมีการให้ความรู้แก่ผู้ใช้รถ ใช้ถนน เรื่องการใช้ประโยชน์ของทางหยุดฉุกเฉิน

ปัญหาและอุปสรรคจากการสอบสวน

1. การไม่มีข้อมูล ที่เป็นสาเหตุบางอย่าง เช่น ปริมาณแอลกอฮอล์ในกระแสเลือดของผู้ขับขี่ เนื่องจากเกี่ยวข้องกับรูปคดีและระบบการประกันภัย ทำให้นักในการตัดสินสาเหตุของการเกิดเหตุมีความชัดเจนน้อยลง

2. การไม่ได้รับข้อมูลจากแหล่งข้อมูลบางแห่ง เช่น บริษัทที่เป็นเจ้าของรถ เนื่องจากไม่มีอำนาจหน้าที่ในฐานะเจ้าพนักงานของรัฐ ที่มีกฎหมายรองรับให้กระทำได้ ทำให้พลาดโอกาสในการได้ข้อเท็จจริงบางอย่าง

กิตติกรรมประกาศ

การสอบสวนการบาดเจ็บในครั้งนี้อาจสำเร็จล่วงได้จากหลายหน่วยงานที่ให้ความร่วมมือโดยเฉพาะผู้บาดเจ็บและญาติผู้เสียชีวิต หน่วยงานด้านสาธารณสุข ได้แก่ โรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช ทีมกู้ชีพ (EMS) ของโรงพยาบาลสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราช โรงพยาบาลบ้านตาก โรงพยาบาลค่ายวชิราภคาร โรงพยาบาลวังเจ้า, ทีมหน่วยกู้ชีพ (FR) และเจ้าหน้าที่จากหน่วยงานทั้งหมด 14 หน่วยในจังหวัดตาก จังหวัดกำแพงเพชร สุโขทัย รวมถึงคณะของหน่วยพิสูจน์หลักฐานตำรวจจังหวัดตาก ที่ได้อนุเคราะห์ข้อมูลด้านวิทยาการสภาพรถ และข้อมูลจากบันทึกประจำวันของเหตุการณ์

เอกสารอ้างอิง

1. ญัฐกานต์ ไวยเนตร. แนวทางการสอบสวนสาเหตุการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากการจราจรทางถนน (Road Traffic Injury Investigation). นนทบุรี: สำนักกระบาดวิทยา กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข; 2549.
2. ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ. ยกเครื่องรถโดยสารสาธารณะไทย: ด้วยการประกันภัยและการชดเชยเยียวยา. ธันวาคม 2557 [ออนไลน์]. [เข้าถึงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2558] เข้าถึงได้จาก <http://www.roadsafetythai.org/node/171>
3. ศูนย์วิชาการเพื่อความปลอดภัยทางถนน มูลนิธิสาธารณสุขแห่งชาติ. รายงานฉบับสมบูรณ์ งานสัมมนาวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 11 เรื่อง ความปลอดภัยทางถนน: สิทธิและความปลอดภัย

ทางถนน. ธันวาคม 2556 [ออนไลน์]. [เข้าถึงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2558] เข้าถึงได้จาก <https://dl.dropboxusercontent.com/u/40098396/รายงานสัมมนาวิชาการระดับชาติครั้งที่11.pdf>

4. ญัฐกานต์ ไวยเนตร. รายงานผลการสอบสวนการบาดเจ็บจากการจราจรบนถนน กรณีศึกษารถประจำทางและรถบัสเช่าเหมาลำ ระหว่างเดือนมกราคม 2549 - มกราคม 2551. รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ 2551; 39: 496-8.
5. พญาดา ประพงค์เสนา, อิศราณีย์ แสงเพชร และ โสมสุตาไกรสิงห์สม. อุบัติเหตุบนทางหลวง 2555 (Traffic Accident on National Highways 2012) [ออนไลน์]. [เข้าถึงวันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2558]. เข้าถึงได้จาก http://bhs.doh.go.th/files/accident/55/report_accident55.pdf
6. วิวัฒน์ สังฆะบุตร, วีระพงษ์ เรียบพร และ วัฒนพงษ์ จงชานะสิทธิ์. การสอบสวนการบาดเจ็บและเสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนนกรณีรถโดยสารปรับอากาศชนกับรถบรรทุกพ่วง 18 ล้อ บนทางหลวงหมายเลข 24 (โชคชัย-เดชอุดม) อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2555. รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ 2555; 43: 321-7.

แนะนำการอ้างอิงสำหรับบทความนี้

มนัสวีร์ ภูมิวัฒน์, อัจฉราวรรณ ช่างพินิจ, ญัฐกานต์ ไวยเนตร, ไพท สิงห์คำ, ชำนาญ ปินนา. การสอบสวนการบาดเจ็บกรณี : รถโดยสารสองชั้นตกเหวตอยรวก ตำบลแม่ท้อ อำเภอเมือง จังหวัดตาก วันที่ 28 - 29 มีนาคม 2557. รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์ 2558; 46: 513-20.

Suggested Citation for this Article

Bhumawat M, Changpinij A, Waiyanate N, Singkham P, Pinna C. An Injury Investigation of a Bus that Plunged into Ruak Abyss in Maetho, Muang District, Tak Province, Thailand, 28 - 29 March 2014. Weekly Epidemiological Surveillance Report 2015; 46: 513-20.

An Injury Investigation of a Bus that Plunged into Ruak Abyss in Maetho, Muang District, Tak Province, Thailand, 28-29 March 2014

Authors: Manussawinee Bhumiwat¹, Adcharawan Changpinij¹, Natthakarn Waiyanate², Phathai Singkham³, Chamnan Pinna⁴

¹Office of Disease Prevention and Control Region 9 Phitsanulok,

²Bureau of Epidemiology, Department of Disease Control, Thailand

³Bureau of Non-Communicable Disease, Department of Disease Control, Thailand

⁴Office of Provincial Public Health Tak, Thailand

Abstract

Background: On 28-29 March 2014, the Surveillance and Rapid Response Team of The Office of Disease Prevention and Control Region 9 Phitsanulok, Bureau of Epidemiology, Bureau of Non-Communicable Disease and local authorities joint conducted injury investigation of a bus that plunged into abyss on highway No. 69, at Doi Ruak. Maetho, Muang, Tak province on 24 March 2014 which aimed to describe the event and factors affecting injury and death for implementing specific interventions to prevent road traffic injuries.

Methods: A descriptive study was conducted by gathering data from medical documents and interviewing those involved people in the event. The event description data were analyzed using the Haddon matrix framework.

Results: The bus transported 52 passengers, median age was 41 years, male to female ratio was 1:2. There were 21 survivors and 31 deaths. The main cause of death was a severe head injury. The three most common injuries among 31 deaths belong to head and neck (80.2%), chest and thorax (25.8%) and face equals to extremity (22.6%), respectively. Important factors influencing in this accident were: (1) Bus driver drove on unfamiliar route and used high speed on S-shaped curve, lack of proper performance brake system and careless driving downhill, (2) Insufficient vehicle crash protection and safety equipment (3) Environmental factors as night, 30-meter-depth abyss, 5-kilometer-S-shaped curves and downhill slope, a barrier of post-crash care, and (4) a lot of Inadequate necessary equipment for rescuers, such as headlamps and rescue cutters/spreaders.

Conclusion: The standard of bus driving license, driver training, bus structure and safety equipment should be improved as well as visibility of warning signs and lights at emergency stopping lanes. Also note promotion of emergency stopping lane's advantages for motorists. The mass casualty response plan and preparedness are important factors for post-crash outcome.

Keywords: traffic injury, investigation, accident, bus, Tak

อรพิจรุฬห์ สกาะระเศรณี, แสงโฉม สิริพานิช, ฉันทชนก อินทร์ศรี, สุทธนันท์ สุทธชนะ, ปริมาศ คักคีศรีสัมพันธ์, อนงนาฏ มโนภิรมย์, ดารินทร์ อารีโยชัย

ทีมประเมินสถานการณ์สาธารณสุข (Situation Awareness Team: SAT) กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข

✉ outbreak@health.moph.go.th

สถานการณ์การเกิดโรคประจำสัปดาห์ที่ 33 ระหว่างวันที่ 16 – 22 สิงหาคม 2558 ทีมประเมินสถานการณ์สาธารณสุข กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ได้รับรายงานและตรวจสอบข้อมูลเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา พบโรคและเหตุการณ์ที่น่าสนใจ ดังนี้

สถานการณ์ภายในประเทศ

1. อาหารเป็นพิษ จังหวัดศรีสะเกษ

เหตุการณ์ที่ 1 ผู้ป่วยโรคอาหารเป็นพิษ ตำบลแซ่ อำเภอกุทุมพรพิสัย จังหวัดศรีสะเกษ โดยทีมสอบสวนโรคของพื้นที่ได้ลงสอบสวนโรคเมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2558 พบว่ามีผู้ป่วยเริ่มป่วยระหว่างวันที่ 27 กรกฎาคม - 13 สิงหาคม 2558 จำนวนทั้งหมด 50 ราย โดยในช่วงระยะเวลาดังกล่าวมีงานศพในหมู่ที่ 1 และงานบวชในหมู่ที่ 7 ผู้ป่วยมีอาการไข้ ปวดท้อง ถ่ายเหลวเป็นน้ำ และอาเจียน ใช้น้ำดื่มจากบริษัทแห่งหนึ่งในอำเภอกุทุมพรพิสัย น้ำใช้เป็นน้ำประปาหมู่บ้านซึ่งมีในหมู่ที่ 1, 6 และ 7 ประชาชนส่วนใหญ่รับประทานอาหารจากงานดังกล่าว และยังไม่ทราบสาเหตุอาหารเป็นพิษที่แน่ชัดว่าเกิดจากอาหารหรือน้ำ ซึ่งอยู่ในระหว่างการสอบสวนโรคเพิ่มเติม โดยเฉพาะติดตามแม่ครัวที่ประกอบอาหารสำหรับงานดังกล่าว และส่งตัวอย่างตรวจเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2558 ยังรอผลตรวจทางห้องปฏิบัติการ กิจกรรมการควบคุมป้องกันโรค แนะนำให้ประชาชนในหมู่บ้านต้มน้ำดื่ม รวมถึงการล้างมือ การดำเนินการใส่คลอรีนในน้ำประปาและแท็งก์น้ำ

เหตุการณ์ที่ 2 ผู้ป่วยอาหารเป็นพิษทั้งหมด 10 รายและเสียชีวิต 1 ราย หมู่ที่ 4 ตำบลหนองงูเหลือม อำเภอเบญจลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ทีมสอบสวนเคลื่อนที่เร็วของอำเภอเบญจลักษ์ และทีมของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดศรีสะเกษ ได้ลงสอบสวนเมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2558 ผลการสอบสวนพบว่า ผู้ป่วยทั้ง 11 รายได้รับประทานเนื้อหมู โดยมีผู้นำหมูที่มีสุขภาพไม่ดีมาชำแหละขายในวันที่ 13 สิงหาคม 2558 ได้นำมาประกอบอาหาร บั๊ง ย่างและทอดเริ่มรับประทานอาหารวันที่ 13 สิงหาคม 2558 เวลา 06.00 น. และเริ่มมีอาการปวดมวนท้อง อาเจียน และถ่ายเหลว เวลา 12.00 น. จำนวนผู้รับประทานทั้งหมด 33 ราย มีอาการ 10 ราย เสียชีวิต 1 ราย โดยครอบครัวผู้เสียชีวิตรับประทานทั้งหมด 6 ราย ป่วย 5 ราย ผู้เสียชีวิตรับประทานเนื้อหมูภายในวันที่ 13 สิงหาคม 2558 ทั้งมื้อเช้า กลางวัน และเย็น เริ่มมีอาการวันที่ 14 สิงหาคม 2558 เวลา

19.00 น. มีอาการไข้ หนาวสั่น คลื่นไส้ ปวดมวนท้อง อาเจียนและถ่ายเหลว เข้ารับการรักษาที่รพ.เบญจลักษ์ เวลา 21.00 น. และส่งต่อรพ.ศรีสะเกษวันที่ 15 สิงหาคม 2558 เวลา 05.00 น. และเสียชีวิตเวลาต่อมา ทีมสอบสวนโรคได้เก็บตัวอย่างเนื้อหมูจากบ้านผู้เสียชีวิตและบ้านหลังอื่นๆ เพื่อหาเชื้อก่อโรคและสารพิษแล้ว กิจกรรมการควบคุมป้องกันโรค แนะนำให้ประชาชนรับประทานอาหารปรุงสุก และการนำสัตว์มารับประทานต้องเป็นสัตว์ที่ไม่ป่วย

2. สงสัยผู้ป่วยโรคไข้เลือดออกเสียชีวิต จังหวัดแพร่ ผู้ป่วยหญิง อายุ 38 ปี 6 เดือน หมู่ที่ 4 ตำบลแม่จ๊ว อำเภอดงขี้เหล็ก จังหวัดแพร่ เริ่มป่วยวันที่ 13 สิงหาคม 2558 มีอาการปวดศีรษะ ไปรักษาที่คลินิกในอำเภอดงขี้เหล็ก วันที่ 14 สิงหาคม 2558 อาการไม่ดีขึ้นจึงไปรักษาที่โรงพยาบาลดงขี้เหล็ก เป็นผู้ป่วยนอก รับประทานยาตามอาการมารับประทานที่บ้านและแพทย์นัดเจาะเลือดซ้ำวันที่ 16 สิงหาคม 2558 ตอนเย็นวันที่ 14 สิงหาคม 2558 ผู้ป่วยอาการไม่ดีขึ้นมีไข้และปวดศีรษะจึงไปรักษาที่คลินิกในอำเภอดงขี้เหล็กอีกครั้ง แพทย์ที่คลินิกฉีดยาให้ 1 เข็ม วันที่ 16 สิงหาคม 2558 ผู้ป่วยไปเจาะเลือดตามนัด ผลเลือดพบว่าเกล็ดเลือดต่ำแพทย์นัดมาตรวจเลือดซ้ำอีกครั้งวันที่ 18 สิงหาคม 2558 แต่วันที่ 16 สิงหาคม 2558 ตอนเย็นผู้ป่วยอาการไม่ดีขึ้นมีอาเจียน ไม่มีไข้แต่ยังปวดศีรษะอยู่ ผู้ป่วยไม่ยอมไปโรงพยาบาล ต่อมาวันที่ 17 สิงหาคม 2558 ผู้ป่วยมีอาการแยลง หน้ามืด วูบ หายใจเหนื่อย เวียนศีรษะ อาเจียน ปลายมือปลายเท้าเขียวปากคล้ำ เจาะ DTX=158 Hct=63% แพทย์โรงพยาบาลดงขี้เหล็กส่งต่อโรงพยาบาลแพร่ จากการสอบถามญาติผู้ป่วยพบว่าผู้ป่วยทำงานอยู่ที่ศูนย์เพาะชำกล้าไม้ที่ 10 อำเภอดงขี้เหล็ก ผู้ป่วยไม่มีประวัติเคยป่วยด้วยโรคไข้เลือดออกและไม่มีโรคประจำตัว 14 วันก่อนป่วยไม่ได้เดินทางไปไหนนอกจากที่บ้านและที่ทำงาน ผู้ป่วยหยุดงานตั้งแต่วันที่ 11 สิงหาคม 2558 เนื่องจากลูกชายอายุ 9 ปีป่วย ซึ่งลูกชายเรียนอยู่ที่โรงเรียนเด่นชัยวิทยา เริ่มป่วยวันที่ 10 สิงหาคม 2558 มารักษาที่โรงพยาบาลดงขี้เหล็กวันที่ 11 สิงหาคม 2558 แพทย์นัดเจาะเลือดวันที่ 14 สิงหาคม 2558 ผลเลือดปกติ

WBC=5,380 cells/mm³ Plt=316,000 cells/mm³ Hct=39%
สภาพของบ้านผู้ป่วยเป็นชั้นเดียวติดดินมีบ้านติดกัน 3 หลัง
สภาพแวดล้อมของบ้านโดยรอบมีการเก็บสิ่งของไว้ข้างบ้านเนื่องจาก
เพิ่งปลูกบ้านใหม่ ผลการสำรวจลูกน้ำยุงลายในบ้านผู้ป่วยไม่พบ
ภาชนะที่มีลูกน้ำยุงลายภายในบ้าน ผลการสำรวจลูกน้ำยุงลายใน
ละแวกบ้านใกล้เคียง 4 หลัง ไม่พบบ้านที่มีลูกน้ำยุงลาย จากการ
ค้นหาผู้ป่วยเพิ่มเติมไม่พบผู้ป่วยในบ้านผู้ป่วยและในละแวกใกล้เคียง

3. สงสัยผู้ป่วยโรคไข้หวัดใหญ่ ชนิด A (H1N1) 11 ราย

จังหวัดสงขลา เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2558 เวลา 15.30 น. มีหญิง
ตั้งครรภ์ป่วยด้วยโรคไข้หวัดใหญ่ชนิด A H1N1 1 ราย ผู้สัมผัส
ใกล้ชิดมีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่จำนวน 10 ราย ผลการตรวจ
วิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการพบเชื้อไข้หวัดใหญ่ชนิด A H1N1 ทุก
ราย ทีมสอบสวนเคลื่อนที่เร็วสำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 12
สงขลา ร่วมกับสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสงขลาและสำนักงาน
สาธารณสุขอำเภอสะบ้าย้อยดำเนินการสอบสวนโรค ประวัติผู้ป่วย
เป็นหญิงมุสลิมอายุ 21 ปี อายุครรภ์ 7 เดือน ตั้งครรภ์ครั้งที่ 3 อาศัย
อยู่หมู่ที่ 1 ตำบลสะบ้าย้อย อำเภอสะบ้าย้อย จังหวัดสงขลา ประวัติ
ได้รับวัคซีนไข้หวัดใหญ่วันที่ 6 สิงหาคม 2558 เริ่มป่วยวันที่ 9
สิงหาคม 2558 ด้วยอาการไข้สูง ไอ เจ็บคอ ปวดศีรษะและปวดเมื่อย
ตัว วันที่ 10 สิงหาคม 2558 มีอาการเจ็บครรภ์ ไม่มีน้ำเดิน ไม่มีมูก
เลือด เข้ารับรักษาที่โรงพยาบาลสะบ้าย้อย แพทย์ตรวจพบ fetal
distress จึงส่งต่อโรงพยาบาลสงขลานครินทร์ แพทย์เก็บตัวอย่าง
nasopharyngeal swab จ่ายยา Tamiflu ผลตรวจพบเชื้อไข้หวัด
ใหญ่ชนิด A H1N1 ในวันที่ 13 สิงหาคม จึงแจ้งไปยังโรงพยาบาล
สะบ้าย้อย จากการค้นหาผู้ป่วยในชุมชนพบผู้สัมผัสใกล้ชิดทั้งใน
ครอบครัวและละแวกบ้านรวม 5 หลัง มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่
จำนวน 14 ราย เก็บตัวอย่าง nasopharyngeal swab 10 ตัวอย่าง
ผลตรวจพบเชื้อไข้หวัดใหญ่ชนิด A H1N1 ทั้งหมด ทุกรายเป็นมุสลิม
เริ่มป่วยระหว่างวันที่ 8 - 13 สิงหาคม 2558 อายุระหว่าง 1 - 54 ปี
เป็นเด็กนักเรียน 6 ราย (หยุดเรียนระหว่างป่วย) ผู้ใหญ่ 8 ราย (กรีดยางตามปกติ) แพทย์จ่ายยา Tamiflu 1 x 2 x 5 วัน ทุกรายอาการดีขึ้น
และหายเป็นปกติ จากการสอบสวนโรค ช่วงก่อนพบผู้ป่วย มีญาติ
ฝ่ายแม่ อาศัยอยู่ที่สำนักโอะ ตำบลเขาแดง มีอาการไข้ มีน้ำมูก มา
พักอาศัยที่บ้านวันที่ 4 สิงหาคม 2558 เดินทางกลับวันที่ 7 สิงหาคม
2558 หลังจากนั้นพบผู้ป่วยรายแรก เป็นชายมุสลิม อายุ 41 ปี เริ่ม
ป่วยวันที่ 8 สิงหาคม 2558 ด้วยอาการไข้ ไอ เจ็บคอ มีน้ำมูกและ
ปวดเมื่อยตัว นอกจากนี้พบว่าบ้านผู้ป่วยรายนี้เป็นร้านขายของชำ มี
ศาลานั่งเล่นหน้าร้านซึ่งเป็นแหล่งพักผ่อนของลูกค้าและพบปะพูดคุย
กับเพื่อนละแวกบ้าน มีการทักทายแบบชาวมุสลิมที่ต้องสัมผัสทักทาย

และจากการสอบถามสุxonามัยส่วนบุคคลพบว่าไม่ถูกสุลักษณะ มี
การใช้สิ่งของร่วมกันในครอบครัว เช่น ตีมน้ำจากภาชนะเดียวกัน ใช้
ผ้าขนหนูร่วมกัน ไม่มีการป้องกันตนเองขณะป่วย จึงทำให้
แพร่กระจายโรคไปยังผู้อื่นได้ จากการเฝ้าระวังโรคเพิ่มเติมพบผู้ป่วย
ที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่เพิ่มเติมอีก 2 ราย แพทย์จ่ายยา Tamiflu
กิจกรรมการควบคุมป้องกันโรค ค้นหาผู้ป่วยเพิ่มเติมในชุมชนและ
โรงเรียน ให้สุศึกษาสุxonามัยส่วนบุคคลที่บ้านผู้ป่วย ละแวกบ้าน
และโรงเรียน ให้อาสาสมัครสาธารณสุขประจำชุมชนติดตามการทาน
ยาของผู้ป่วยทั้งหมด แจงทีมสอบสวนเคลื่อนที่เร็วตำบลเขาแดง ให้
ติดตามและเฝ้าระวังผู้ป่วยที่มีอาการคล้ายไข้หวัดใหญ่ในพื้นที่

4. สถานการณ์โรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง (MERS)

ในประเทศไทย ข้อมูลตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม - 22 สิงหาคม
2558 พบผู้ป่วยเข้าเกณฑ์สอบสวนโรคทางเดินหายใจตะวันออกกลาง
ในระบบเฝ้าระวังของกรมควบคุมโรครวมทั้งสิ้น 229 ราย ในช่วง
สัปดาห์ที่นี้ มีผู้ป่วยเข้าเกณฑ์สอบสวนโรคทางเดินหายใจตะวันออก
กลาง 4 ราย เป็นชาย 1 ราย และหญิง 4 ราย ดังนี้ รายที่ 1 เด็กหญิง
อายุ 2 ปี ชาวโอมาน เดินทางจากประเทศโอมานถึงไทย วันที่ 5
สิงหาคม 2558 เริ่มมีอาการไข้ ไอ วันที่ 13 สิงหาคม 2558 ไปรับการ
โรงพยาบาล ข. ได้รับการวินิจฉัย upper respiratory tract
infection R/O MERS ผลตรวจเป็นลบต่อเชื้อ MERS แต่พบสาร
พันธุกรรมของเชื้อ influenza H1N1 pdm 2009 รายที่ 2 หญิงไทย
อายุ 29 ปี เดินทางเป็นแหล่งพักผ่อนของลูกค้าและพบปะทางไป
ทำงานที่ประเทศเกาหลีใต้ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม 2558 เริ่มมีอาการ
ไอ เพลีย หอบเหนื่อยวันที่ 4 สิงหาคม 2558 ได้เข้ารับการรักษาที่
ประเทศ และเดินทางกลับมาประเทศไทยวันที่ 20 สิงหาคม 2558 มา
เข้ารับการรักษาที่โรงพยาบาลเอกชนในกทม. ได้รับการวินิจฉัย
Pneumonia R/O MERS ผลตรวจเป็นลบต่อเชื้อ MERS รายที่ 3
ชายไทย อายุ 32 ปี ทำงานในไรโซม ที่ประเทศเกาหลีใต้ เริ่มมีอาการ
เหนื่อยหอบ ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม 2558 รับการรักษาที่ประเทศ
เกาหลี อาการยังไม่ดีขึ้น วันที่ 21 สิงหาคม 2558 กลับมาประเทศไทย
ขณะนี้รักษาอยู่ที่โรงพยาบาลกาฬสินธุ์ ได้รับการวินิจฉัย
Pneumonia R/O MERS ผลตรวจทางห้องปฏิบัติการเป็นลบต่อเชื้อ
MERS รายที่ 4 เป็นเพศหญิงชาวฟิลิปปินส์ อายุ 27 ปี เดินทางมา
จากประเทศสหรัฐอเมริกาฮับเอมิเรตส์ ถึงประเทศไทยวันที่ 15 สิงหาคม
2558 เริ่มมีอาการไข้ ไอ เจ็บคอ ปวดศีรษะ ปวดเมื่อยตามร่างกาย
วันที่ 20 สิงหาคม 2558 เข้ารับการรักษาที่ รพ.เชียงใหม่ราม ได้รับ
การวินิจฉัย upper respiratory tract infection R/O MERS ผล
ตรวจเป็นลบต่อเชื้อ MERS ตรวจพบสารพันธุกรรมของเชื้อ
influenza H1N1 A H3

ตารางที่ 1 จำนวนผู้ป่วยและเสียชีวิตด้วยโรคติดต่อที่สำคัญ จากการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา โดยเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อน ๆ ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2558 สัปดาห์ที่ 33

Table 1 Reported Cases of Priority Diseases under Surveillance by Compared to Previous Year in Thailand, 33rd Week 2015

Disease	2015				Case* (Current 4 week)	Mean** (2010-2014)	Cumulative	
	Week 30	Week 31	Week 32	Week 33			2015	
	Cases	Cases	Cases	Cases			Cases	Deaths
Cholera	0	0	0	0	0	33	4	0
Influenza	929	1115	963	428	3435	8507	41816	23
Meningococcal Meningitis	3	1	0	0	4	1	15	2
Measles	20	15	17	6	58	271	594	0
Diphtheria	0	1	0	0	1	3	10	3
Pertussis	3	1	0	0	4	1	27	1
Pneumonia (Admitted)	2936	3192	2781	1395	10304	15386	119882	336
Leptospirosis	46	41	33	10	130	360	945	18
Hand, foot and mouth disease	869	906	659	307	2741	5279	24450	1
Total D.H.F.	3149	3292	2455	740	9636	12925	55428	42

ที่มา: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร และ สำนักระบาดวิทยา: รวบรวมข้อมูลในภาพรวมระดับประเทศ

ข้อมูลในตารางจะถูกปรับปรุงทุกสัปดาห์ วัตถุประสงค์เพื่อการป้องกันควบคุมโรค/ภัย เป็นหลัก มิใช่เป็นรายงานสถิติของโรคนั้น ๆ

ส่วนใหญ่เป็นการรายงาน "ผู้ป่วยที่สงสัย (suspect)" ไม่ใช่ "ผู้ป่วยที่ยืนยันว่าเป็นโรคนั้น ๆ (confirm)"

ข้อมูลมีการเปลี่ยนแปลงย้อนหลังได้ทุกสัปดาห์ จึงไม่ควรนำข้อมูลสัปดาห์ปัจจุบันไปอ้างอิงในเอกสารวิชาการ

* จำนวนผู้ป่วย 4 สัปดาห์ล่าสุด (4 สัปดาห์ คิดเป็น 1 ช่วง)

** จำนวนผู้ป่วยในช่วง 4 สัปดาห์ก่อนหน้า, 4 สัปดาห์เดียวกันกับปีปัจจุบัน และ 4 สัปดาห์หลัง ของข้อมูล 5 ปีย้อนหลัง 15 ช่วง (60 สัปดาห์)

ตารางที่ 3 จำนวนผู้ป่วยและตายสงสัยด้วยโรคไข้เลือดออก จำแนกรายเดือนตามวันเริ่มป่วย รายจังหวัด ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2558 (1 มกราคม - 25 สิงหาคม 2558)

TABLE 3 Reported Cases and Deaths of Suspected Dengue fever and Dengue Hemorrhagic fever Under Surveillance by Date of Onset, by Province, Thailand, 2015 (January 1 - August 25, 2015)

REPORTING AREAS	2015												TOTAL TOTAL	C	D	CASE RATE PER 100,000 POP.	CASE FATALITY RATE (%)	POP. DEC. 31, 2014
	DENGUE HEMORRHAGIC FEVER - TOTAL (DF+DHF+DSS)																	
	JAN	FEB	MAR	APR	MAY	JUN	JUL	AUG	SEP	OCT	NOV	DEC						
C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	D				
Total	2613	2144	2690	3420	8079	12702	16749	7031	0	0	0	0	55428	42	85.11	0.08	65,124,716	
Northern Region	125	127	218	395	1421	2614	3462	1575	0	0	0	0	9937	6	83.88	0.06	11,846,651	
ZONE 1	40	33	25	102	644	1319	1822	863	0	0	0	0	4848	5	84.91	0.10	5,709,443	
Chiang Mai	23	18	10	33	210	421	642	331	0	0	0	0	1688	1	100.58	0.06	1,678,284	
Lamphun	0	0	1	2	9	30	47	21	0	0	0	0	110	0	27.13	0.00	405,468	
Lampang	4	3	0	9	59	190	229	86	0	0	0	0	580	0	77.02	0.00	753,013	
Phrae	1	3	7	24	96	210	326	147	0	0	0	0	814	3	179.26	0.37	454,083	
Nan	0	0	3	18	83	93	127	44	0	0	0	0	368	0	76.94	0.00	478,264	
Phayao	0	0	1	5	39	58	63	20	0	0	0	0	186	1	38.39	0.54	484,454	
Chiang Rai	6	1	2	9	138	282	252	164	0	0	0	0	854	0	70.71	0.00	1,207,699	
Mae Hong Son	6	8	1	2	10	35	136	50	0	0	0	0	248	0	99.93	0.00	248,178	
ZONE 2	43	34	96	121	321	659	785	226	0	0	0	0	2285	1	66.09	0.04	3,457,208	
Uttaradit	3	0	0	3	7	19	38	26	0	0	0	0	96	0	20.85	0.00	460,400	
Tak	29	14	28	45	180	404	434	0	0	0	0	0	1134	0	210.17	0.00	539,553	
Sukhothai	2	14	59	57	63	62	46	18	0	0	0	0	321	0	53.28	0.00	602,460	
Phitsanulok	5	2	4	7	25	91	165	114	0	0	0	0	413	1	48.08	0.24	858,988	
Phetchabun	4	4	5	9	46	83	102	68	0	0	0	0	321	0	32.24	0.00	995,807	
ZONE 3	53	73	107	187	491	741	934	518	0	0	0	0	3104	1	103.04	0.03	3,012,283	
Chai Nat	11	13	10	15	35	105	79	32	0	0	0	0	300	1	90.28	0.33	332,283	
Nakhon Sawan	23	23	38	72	239	363	455	301	0	0	0	0	1514	0	141.13	0.00	1,072,756	
Uthai Thani	9	7	6	37	100	141	239	138	0	0	0	0	677	0	205.04	0.00	330,179	
Kamphaeng Phet	6	14	21	20	40	69	91	19	0	0	0	0	280	0	38.38	0.00	729,522	
Phichit	4	16	32	43	77	63	70	28	0	0	0	0	333	0	60.82	0.00	547,543	
Central Region*	1688	1413	1736	2045	4169	5291	6985	2502	0	0	0	0	25829	21	116.22	0.08	22,224,307	
Bangkok	614	445	418	415	1002	1099	1606	441	0	0	0	0	6040	0	106.11	0.00	5,692,284	
ZONE 4	173	200	223	307	817	790	873	412	0	0	0	0	3795	1	73.03	0.03	5,196,419	
Nonthaburi	29	32	27	21	40	70	133	82	0	0	0	0	434	0	36.97	0.00	1,173,870	
Pathum Thani	24	43	29	23	51	57	104	67	0	0	0	0	398	0	37.06	0.00	1,074,058	
P.Nakhon S.Ayutthaya	33	13	28	30	86	116	142	49	0	0	0	0	497	0	61.85	0.00	803,599	
Ang Thong	17	18	23	53	157	167	144	63	0	0	0	0	642	0	226.40	0.00	283,568	
Lop Buri	38	79	85	80	260	191	148	44	0	0	0	0	925	1	121.97	0.11	758,406	
Sing Buri	0	0	3	7	15	20	17	4	0	0	0	0	66	0	31.11	0.00	212,158	
Saraburi	25	13	24	87	191	131	163	98	0	0	0	0	732	0	115.56	0.00	633,460	
Nakhon Nayok	7	2	4	6	17	38	22	5	0	0	0	0	101	0	39.25	0.00	257,300	
ZONE 5	410	398	593	617	920	1449	2106	887	0	0	0	0	7380	7	142.83	0.09	5,166,914	
Ratchaburi	81	84	188	194	295	469	684	152	0	0	0	0	2147	3	251.64	0.14	853,217	
Kanchanaburi	23	24	46	51	76	98	188	89	0	0	0	0	595	2	70.15	0.34	848,198	
Suphan Buri	17	18	38	31	86	98	116	46	0	0	0	0	450	0	53.00	0.00	849,053	
Nakhon Pathom	128	102	108	90	105	160	331	187	0	0	0	0	1211	0	135.90	0.00	891,071	
Samut Sakhon	68	59	75	73	55	64	76	30	0	0	0	0	500	0	94.00	0.00	531,887	
Samut Songkhram	20	29	43	35	53	34	50	50	0	0	0	0	314	0	161.70	0.00	194,189	
Phetchaburi	51	62	59	90	152	327	503	237	0	0	0	0	1481	1	312.32	0.07	474,192	
Prachuap Khiri Khan	22	20	36	53	98	199	158	96	0	0	0	0	682	1	129.88	0.15	525,107	
ZONE 6	480	357	492	691	1395	1848	2321	730	0	0	0	0	8314	12	142.45	0.14	5,836,407	
Samut Prakan	133	124	114	121	145	163	206	71	0	0	0	0	1077	1	85.37	0.09	1,261,530	
Chon Buri	107	50	64	75	263	278	269	14	0	0	0	0	1120	6	78.79	0.54	1,421,425	
Rayong	137	87	138	228	386	529	697	388	0	0	0	0	2590	3	384.05	0.12	674,393	
Chanthaburi	39	37	52	68	194	262	366	116	0	0	0	0	1134	0	215.04	0.00	527,350	
Trat	21	17	39	68	111	178	184	21	0	0	0	0	639	2	284.34	0.31	224,730	
Chachoengsao	15	18	28	34	81	122	240	17	0	0	0	0	555	0	79.80	0.00	695,478	
Prachin Buri	24	19	45	88	181	202	219	0	0	0	0	0	778	0	162.32	0.00	479,314	
Sa Kaeo	4	5	12	9	34	114	140	103	0	0	0	0	421	0	76.24	0.00	552,187	

ตารางที่ 3 (ต่อ) จำนวนผู้ป่วยและตายเป็นร้อยด้วยโรคไข้เลือดออก จำแนกรายเดือนตามวันเริ่มป่วย รายจังหวัด ประเทศไทย ปี พ.ศ. 2558 (1 มกราคม - 25 สิงหาคม 2558)

TABLE 3 Reported Cases and Deaths of Suspected Dengue fever and Dengue Hemorrhagic fever Under Surveillance by Date of Onset, by Province, Thailand, 2015 (January 1 - August 25, 2015)

REPORTING AREAS	2015														CASE RATE PER 100,000.00 POP.	CASE FATALITY RATE (%)	POP. DEC. 31, 2014
	DENGUE HEMORRHAGIC FEVER - TOTAL (DF+DHF+DSS)																
	JAN	FEB	MAR	APR	MAY	JUN	JUL	AUG	SEP	OCT	NOV	DEC	TOTAL	TOTAL			
C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	C	D				
NORTH-EASTERN REGION	155	135	357	635	1949	3642	4833	2403	0	0	0	0	14109	10	64.59	0.07	21,845,254
ZONE 7	21	17	83	163	452	748	911	462	0	0	0	0	2857	2	56.64	0.07	5,043,862
Khon Kaen	4	4	19	38	111	206	335	151	0	0	0	0	868	1	48.49	0.12	1,790,049
Maha Sarakham	4	6	26	50	96	111	122	81	0	0	0	0	496	1	51.64	0.20	960,588
Roi Et	10	6	22	45	176	258	265	95	0	0	0	0	877	0	67.03	0.00	1,308,318
Kalasin	3	1	16	30	69	173	189	135	0	0	0	0	616	0	62.54	0.00	984,907
ZONE 8	9	7	36	71	293	591	658	230	0	0	0	0	1895	0	34.45	0.00	5,501,453
Bungkan	1	1	1	0	2	9	34	4	0	0	0	0	52	0	12.42	0.00	418,566
Nong Bua Lam Phu	0	2	1	0	19	48	32	12	0	0	0	0	114	0	22.40	0.00	508,864
Udon Thani	2	0	3	3	13	22	53	19	0	0	0	0	115	0	7.32	0.00	1,570,300
Loei	0	1	7	12	78	141	174	103	0	0	0	0	516	0	81.32	0.00	634,513
Nong Khai	0	2	11	11	33	50	69	37	0	0	0	0	213	0	41.18	0.00	517,260
Sakon Nakhon	1	0	3	14	92	178	165	5	0	0	0	0	458	0	40.22	0.00	1,138,609
Nakhon Phanom	5	1	10	31	56	143	131	50	0	0	0	0	427	0	59.86	0.00	713,341
ZONE 9	83	82	156	237	734	1182	1632	1045	0	0	0	0	5151	3	76.56	0.06	6,728,450
Nakhon Ratchasima	44	35	70	105	294	547	897	468	0	0	0	0	2460	2	93.87	0.08	2,620,517
Buri Ram	5	11	24	28	94	145	155	211	0	0	0	0	673	0	42.62	0.00	1,579,248
Surin	9	4	16	40	133	199	220	125	0	0	0	0	746	1	53.61	0.13	1,391,636
Chaiyaphum	25	32	46	64	213	291	360	241	0	0	0	0	1272	0	111.87	0.00	1,137,049
ZONE 10	42	29	82	164	470	1121	1632	666	0	0	0	0	4206	5	92.01	0.12	4,571,489
Si Sa Ket	14	9	29	57	198	370	451	1	0	0	0	0	1129	1	77.05	0.09	1,465,213
Ubon Ratchathani	19	14	42	94	218	532	871	524	0	0	0	0	2314	1	125.44	0.04	1,844,669
Yasothon	7	4	2	9	24	88	127	99	0	0	0	0	360	2	66.64	0.56	540,211
Amnat Charoen	2	0	3	2	10	61	132	29	0	0	0	0	239	1	63.67	0.42	375,380
Mukdahan	0	2	6	2	20	70	51	13	0	0	0	0	164	0	47.40	0.00	346,016
Southern Region	645	469	379	345	540	1155	1469	551	0	0	0	0	5553	5	60.30	0.09	9,208,504
ZONE 11	352	258	231	248	337	794	895	332	0	0	0	0	3447	5	79.01	0.15	4,362,467
Nakhon Si Thammarat	156	114	86	75	78	189	257	106	0	0	0	0	1061	1	68.54	0.09	1,548,028
Krabi	70	55	44	65	124	264	328	103	0	0	0	0	1053	2	230.51	0.19	456,811
Phangnga	14	6	5	8	26	115	42	1	0	0	0	0	217	0	83.02	0.00	261,370
Phuket	22	16	26	40	28	49	98	60	0	0	0	0	339	0	89.60	0.00	378,364
Surat Thani	37	20	24	16	18	47	55	31	0	0	0	0	248	1	23.84	0.40	1,040,230
Ranong	17	12	12	12	13	58	45	11	0	0	0	0	180	1	101.64	0.56	177,089
Chumphon	36	35	34	32	50	72	70	20	0	0	0	0	349	0	69.72	0.00	500,575
ZONE 12	293	211	148	97	203	361	574	219	0	0	0	0	2106	0	43.46	0.00	4,846,037
Songkhla	119	80	54	34	86	152	215	90	0	0	0	0	830	0	59.23	0.00	1,401,303
Satun	6	5	4	4	3	22	23	4	0	0	0	0	71	0	22.71	0.00	312,673
Trang	22	14	7	10	29	51	84	22	0	0	0	0	239	0	37.42	0.00	638,746
Phatthalung	40	27	14	13	32	58	84	42	0	0	0	0	310	0	59.57	0.00	520,419
Pattani	63	33	17	8	21	39	43	14	0	0	0	0	238	0	34.68	0.00	686,186
Yala	8	7	10	6	8	11	25	5	0	0	0	0	80	0	15.63	0.00	511,911
Narathiwat	35	45	42	22	24	28	100	42	0	0	0	0	338	0	43.62	0.00	774,799

ที่มา: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัด และสำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร: รวบรวมจากรายงานผู้ป่วยที่เข้ารับการรักษาของจังหวัดในแต่ละสัปดาห์ และศูนย์ข้อมูลทางระบาดวิทยา สำนักระบาดวิทยา: รวบรวมข้อมูลในภาพรวมระดับประเทศ

หมายเหตุ: ข้อมูลที่ได้รับรายงานเป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้น ที่ได้จากรายงานเร่งด่วน จากผู้ป่วยกรณีที่เป็น Suspected, Probable และ Confirmed เป็นข้อมูลเฉพาะสำหรับการป้องกันและควบคุมโรค อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้

เมื่อมีผลตรวจยืนยันจากห้องปฏิบัติการ

Central Region* เขตภาคกลางนั้รวมจังหวัดชัยนาท

C = Cases

D = Deaths

f สำนักโรควิทยา กรมควบคุมโรค

Bureau of Epidemiology,
Department of Disease Control,
Ministry of Public Health, Thailand.

BOE Bureau of Epidemiology
สำนักโรควิทยา
กรมควบคุมโรค
หน่วยงานราชการ

Create Call to Action | ถูกใจแล้ว | ข้อความ

**ติดตามข้อมูลข่าวสารการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยา
ได้ที่ Facebook สำนักโรควิทยา**

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำสัปดาห์

WESR Weekly Epidemiological Surveillance Report, Thailand

ปีที่ 46 ฉบับที่ 33 : 28 สิงหาคม 2558 Volume 46 Number 33 : August 28, 2015

กำหนดออก : เป็นรายสัปดาห์ / จำนวนพิมพ์ 1,000 ฉบับ

ส่งบทความ ข้อคิดเห็น หรือพบความคลาดเคลื่อนของข้อมูล

กรุณาแจ้งมายัง กลุ่มเผยแพร่วิชาการ สำนักโรควิทยา
E-mail : weekly.wesr@gmail.com, panda_tid@hotmail.com

ที่ สธ. 0420.4.3/ พิเศษ
ชำระค่าฝากส่งเป็นรายเดือน
ใบอนุญาตเลขที่ 23/2552
ไปรษณีย์กระทรวง

ผู้จัดทำ

สำนักโรควิทยา กรมควบคุมโรค ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี 11000 โทร. 0-2590-1723 โทรสาร 0-2590-1784
Bureau of Epidemiology, Department of Disease Control, Ministry of Public Health, Tivanond Road, Nonthaburi, Thailand, 11000
Tel (66) 2590-1723, (66)2590-1827 FAX (66) 2590-1784